

Amarjit Singh Kaleka v. State of Punjab and others
(M. S. Liberhan, J.)

(8) ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੇਪਸੂ ਸਰਵਿਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1952 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਘਟੀਆ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 60 ਸਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 60 ਸਾਲ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਜਾਂ ਤਰਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ, ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ2, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤੋਂ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੋਸਟ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ 40r2 60 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਐਮਐਸ ਲਿਬਰਹਾਨ, ਜੇ.

ਅਮਰਜਫਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੇਕਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 766 ਆਫ 1985

10 ਜੁਲਾਈ। 1990

ਡੈਮੋਬਿਲਾਈਜ਼ਡ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਪੰਜਾਬ ਐੱਸ ਟੈਟ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 1968—ਆਰ. 5— ਪੰਜਾਬ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966—ਸ. 82— ਸੀਨੀਅਰਤਾ — ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ—ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ—1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 1968 ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਟੀ— ਉਚਿਤ — ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੈਮੋਬਿਲਾਈਜ਼ਡ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਗੈਰ- ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 1968 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਏ ਪਲੇਨ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਵੇਰ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਸੰਬੰਧੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ "ਡਿਮਿੰਗ ਮਿਤੀ" ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਨੂੰਨੀ ਗਲਪ। ਗਲਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਾਰਕਿਕ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਲਈ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹੈ; ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ।

(ਪੈਰਾ 20)

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ .1984 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 933 ਵਿੱਚ 8 ਮਈ, 1985 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਡਨਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।

ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 5007/85 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਆਰ.ਕੇ. ਹਾਂਡਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ।

ਐਮਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏਜੀ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ,

ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ, ਨਿਧੀ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਿਰਮਲਜੀਤ ਕੌਰ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮਐਸ ਲਿਬਰਹਾਨ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। 28 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਹ 17 ਜੁਲਾਈ, 1971 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਰਿਲੀਫ ਹੋਏ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸ ਪਰਸੋਨਲ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ 12 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਤੋਂ ਡੀਮੋਬੀਲਾਈਜ਼ਡ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੇ ਅਮਲੇ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਗੈਰ- ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 1968 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1972 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਰਿਲੀਫ ਕੀਤੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ 11 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਤਨਖਾਹ, ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜੋ ਕਿ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ ਐਚਸੀਐਸ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਖੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਕੱਲੇ ਪਹਿਲੀ ਸਿਵਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁੜ ਰਾਹਤ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। 1983 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2184 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਰਾਜ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, - 22 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 3 ਦੁਆਰਾ। ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪਹਿਲੇ

Amarjit Singh Kaleka v. State of Punjab and others
(M. S. Liberhan, J.)

ਮੌਕੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ 1 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1966, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ *ibid* ਦੇ ਨਿਯਮ 1(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ । 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੰਨੀ ਹੋਈ ਮਿਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ।

(2) "ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਮਤਲਬ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ?" ਕੀ ਨਿਯਮ 1(2) ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ > ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਰਕ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਹੀ

(1) 1979 (3) ਐਸਐਲਆਰ 719।

"

ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਰਾਖਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਗਭਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਸਾਮੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸੀ ਜੋ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ , ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1968 ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

(3) ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਨਿਚੋੜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ 1962 ਤੋਂ 1962 ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। 1968 ਜਦੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਲੋੜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਸ਼ਟਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਦਿੱਤਾ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 25 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਅਤੇ ਸਿਵਲੀਅਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਤਰੱਕੀ, ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਰੱਕੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਲਾਭ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ

ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। 1964 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਭਗ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। 11 ਅਕਤੂਬਰ 1966 ਨੂੰ 20 ਫੀਸਦੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਮਰਜੈਂਸੀ (ਰਿਆਇਤ) ਨਿਯਮ, 1965 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ 20 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਜੋੜ ਕੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਤੋਂ 10 ਜਨਵਰੀ, 1968, ਭਾਵ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 4 ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ, ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾਧੇ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ, ਪੁਨਭ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3.9, 3.10 ਅਤੇ 3.11 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਰਿਆਇਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(6) ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ

Amarjit Singh Kaleka v. State of Punjab and others
(M. S. Liberhan, J.)

ਹੈ।

(7) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ। 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, 1968 ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ . ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ:

- (i) (1) ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਜੋ,-
 - (ii) ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੜਾਅਵਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਜਾਂ
 - (iii) ਸ਼ਾਰਟ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ
 - (iv) ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਵਧੇ ਹੋਏ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ;

ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ।
- (2) ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਨਮ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:
- ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਇੱਕੋ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (3) ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਸਾਲ ਸਾਬਕਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) Theeearnedel counsel rafter , ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ; ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 1968 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਲੋੜ ਵੇਲੇ. ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਸੀ

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੇਕਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਲਿਬਰਹਾਨ, ਜੇ.)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਰਾਜ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੇ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਉਮੀਦਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ।
2). ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਿਆ:

(9) (2) ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ...

(b)

(c) ...

(d) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7A ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪ੍ਰੀ-ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਜੰਗਲਾਤ ਸੇਵਾ (ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ) ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ) ਨਿਯਮ, 1967.

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ:- ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਮੀ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਧੀਨ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਾਲ ਇੱਕੋ ਹੈ।"

(2) 1990 (1) ਐਸ.ਐਲ.ਜੇ. 67.

ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਫਸਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਵਰਗ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਟ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵਜ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

" ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਿਛੇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਜਾਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਾਲ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ECOs ਅਤੇ SSCOs ਨੂੰ ਵਜ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਾਲ ਇਪਗਨਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(9) ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ,

" ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਵਾਦ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ - **ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।**

(10) ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੌਜੀ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈ

ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਟ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਭਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਨਕਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 1966 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਭਰਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਟ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਭਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸੀਓ ਅਤੇ ਐਸਐਸਸੀਓ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ..., ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ' ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(11) ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੁਰਗ ਵਿਨਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਗਲਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਗਲਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਨ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 244.

ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਰਿਆਇਤਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਮੰਜੂ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਭਵ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਾਲ 1969 ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਲ 1972 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(13) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ

Amarjit Singh Kaleka v. State of Punjab and others
(M. S. Liberhan, J.)

ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ 1966 ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਾਲ ਦੇ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉੱਚੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ 1963 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।

(15) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ 1965

(4) 1 1987- (1) SLJ 1 103।

ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸਮੇਂ, ਭਾਵ ਅਕਤੂਬਰ 115, 1963 ਤੋਂ 10 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 5 ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡੀਮਡ ਮਿਤੀ ਦੇ ਕੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡਿੰਗ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੀ.ਐਸ. ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਸਟੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(16) ਅਦਾਲਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ 1 ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਆਮ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਖਵੀਂ ਪੋਸਟ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਿਯਮ 5 ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੱਕ

ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਫਾਈਲ ਏਜੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ

(5) 1980 (3) SLR 591.

ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾਭ ਕੇਵਲ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੱਕ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(17) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਕੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ 1 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, 1966. ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(18) ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਓਹਮਸ਼ੇਰ ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਰਵਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਅਤੇ ਟੀ.ਆਰ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (8%),' ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ 1962 ਵਿਚ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਸਨ, 1966 ਵਿਚ ਰਿਹਾਅ ਹੋਏ, 1967 ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਅਤੇ 1974 ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਏ, ਉਹ 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। . ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।

(20) ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 5 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ

(6) 1972 ਐਸਐਲਆਰ 441

(7) 1983(2) SLR 591.

(8) 1986(4) SLR 155.

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਇੱਕ "ਡਿਮਿੰਗ ਮਿਤੀ" ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ

Amarjit Singh Kaleka v. State of Punjab and others
(M. S. Liberhan, J.)

ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਗਲਪ ਹੈ। ਗਲਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਾਰਕਿਕ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ; ਸਾਦਾ ਰੀਡਿੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ ਡਾ. ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦੇ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਫਲੁਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, 1990(1) ਐਸ.ਐਲ.ਜੇ. ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 67 ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(22) ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 742 (1990 ਦਾ ਐਲਪੀਏ) ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਿਸਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

- (i) ਡਾ. ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਰੀਖਣ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ।
- (ii) ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਵੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੀ. ਵੈਂਕਟਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਰਸਰਾਮ ਨਰਾਇਣਦਾਸ (9)। ਪੁਆਇੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਜੀਠਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਦੇ ਜੋਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 316.

(23) ਮੁਹੰਮਦ ਭਾਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਾਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (10), ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਮਸ਼ੇਰ ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (11), ਖੁਸ਼ਬਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (12), ਪਿਆਰਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਲਾਈ, ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (13), ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕੈਪਟਨ ਕੇਸੀ ਅਰੋੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (14), ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿਵੇਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(24) ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ 1982 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(25) ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਯਾਦ (sic) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ. ਅਜਿਹਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

(10) 1970 S.L.R. 768.

(11) 1972 S.L.R. 441.

(12) 1981(2) SLR 576.

(13) 1983(2) SLR 785.

(14) 1984(2) SLR 97.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ